

(Epävirallinen käännös)

YHTEISYMMÄRRYSMUISTIO

Suomen valtuuskunta ja Venäjän valtuuskunta tapasivat Helsingissä, valtiovarainministeriössä, 13.4.2000 keskustellakseen tulkinta- ja soveltamiskysymyksistä, jotka koskevat 4.5.1996 allekirjoitettua Suomen ja Venäjän välistä verosopimusta (jäljempänä ”sopimus”), sellaisena, joksi se oli päätetty muuttaa 2.2.1999 parafoidulla muutospöytäkirjalla.

Suomen valtuuskunnan puheenjohtajana toimi valtiovarainministeriön kansainvälisen verotuksen yksikön johtaja Hillel Skurnik ja Venäjän valtuuskunnan puheenjohtajana Venäjän valtiovarainministeriön kansainvälisen veroyksikön apulaisjohtaja Sergei Kalinin. Täydellinen lista kummankin valtuuskunnan jäsenistä on liitetty tähän muistioon.

Keskustelujen tuloksena syntyi seuraavanlainen yhteisymmärrys käsiteltävistä asioista:

1. Sopimuksen 5 artiklan 2 kappale

Kiinteän toimipaikan määrittäminen luonnonvarojen ottamisen osalta.

Niihin määräyksiin, joiden perusteella ilmaisun ”kiinteä toimipaikka” sisältö määritetään, sisältyy kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen tai louhoksen lisäksi, erityisesti myös muu paikka, josta luonnonvaroja otetaan. Kun otetaan huomioon kappaleen rakenne ja sanamuoto, voidaan päätellä, että viittauksella luonnonvarojen ottamiseen on tulkittava tarkoitettua sitä, että mm. ostajan suorittama puunhakkuu ja -kuljetus ei sinällään muodosta kiinteää toimipaikkaa.

Sovellettaessa 5 artiklan 2 kappaleen f) kohtaa kolmannen henkilön suorittama puunhakkuu ja -kuljetus voi muodostaa kiinteän toimipaikan vain silloin, kun hakkuu- tai kuljetustoiminta täyttää artiklan 1 kappaleen edellytykset.

2. Sopimuksen 5 artiklan 3 kappale

a) Niiden ajankohtien määrittäminen, jolloin paikka, jossa harjoitetaan rakennus- jne. toimintaa alkaa ja päättyy

Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- kokoonpano- tai asennustoimintaa tai siihen liittyvää valvontatoimintaa, syntyy sinä päivänä, jolloin urakoitsija ensimmäisen kerran aloittaa työt työmaalla, mukaan luettuna kaikki työmaalla tapahtuva valmisteleva työ, esim. kun urakoitsijan ensimmäinen työntekijä tulee työmaalle välittömänä tarkoituksenaan aloittaa työskentely työmaalla, kun työkalu- tai rakennusmateriaalia ensimmäisen kerran toimitetaan työmaalle, tai kun suunnittelukonttori asennetaan työmaalle, aina sen mukaan, mikä tapahtuu ensimmäiseksi.

Edellä mainitun paikan olemassaolo päättyy, kun työt työmaalla on suoritettu loppuun eli kun asiakas ottaa työn haltuunsa tai työ luovutetaan taikka pysyvästi hylätään. Takuuaikaa ei pidetä osana yllä mainitun paikan kestoaikaa ratkaistaessa sitä, onko kiinteä toimipaikka syntynyt.

Kun ennakoitu rakennusaika on, tapauksen mukaan, vähemmän kuin 12 tai 18 kuukautta, mutta lopullinen rakennusajanjakso *force majeure*-syiden vuoksi tai sen sopimusvaltion viranomaisten toimien vuoksi, jossa rakennus- kokoonpano- tai asennustoimintaa tai siihen liittyvää valvontaa harjoitetaan, ylittää 12 tai 18 kuukautta, laskettuna sen paikan alkamispäivästä, jossa näitä toimintoja harjoitetaan, tai toiminnan alkamispäivästä, siihen päivään saakka, jolloin paikka tai toiminta edellä tässä kappaleessa asetettujen sääntöjen mukaisesti päättyy, pidennystä ei oteta huomioon, kun lasketaan paikan tai toimintojen kestoaikaa. Edellytyksenä on, että toimivaltaiset viranomaiset ovat yhtä mieltä edellä mainittujen *force majeure* tai viranomaisten toimien olemassaolosta.

b) Käsite ”tehtaat jne. sekä muut teollisuusrakennukset tai -rakennelmat”

Käsite ”teollisuusrakennukset ja -rakennelmat” käsittää esim. tehtaat, työpajat ja voimalaitokset. Sillä tarkoitetaan myös rakennelmia infrastruktuuria, lämmitystä ja maa- ja vesirakentamista varten mukaan lukien padot, sillat, satamat, vedenpuhdistuslaitokset ja jätevedenkäsittelylaitokset, kiinteän jätteen käsittelylaitokset, tiet, rautatiet, lentokentät tai muut samankaltaiset rakennelmat ja myös niihin yhdistetyt rakennukset, voiman tuotantoon tai siirtoon liittyvät rakennelmat sekä kokoonpano-, tuotanto-, korjaus- ja varastointilat tai muut tilat, joissa tuotetaan teollisuustoimintaan liittyviä logistiikkapalveluja.

Tehtaiden, työpajojen, voimalaitosten tai muiden teollisuusrakennuksien- tai rakennelmien pystyttäminen voi käsittää toimisto-, hallinto- tai asumistilojen pystyttämisen sekä teollisuustoiminnan edistämiseen tarkoitettujen muiden tilojen pystyttämisen, mutta näiden tilojen rakentamistilavuus (m³) ei saa ylittää 50 prosenttia projektin tai rakennuksen kokonaistilavuudesta.

3. Sopimuksen 7 artiklan 1-3 kappaleet

Tulon kohdentaminen paikkaan, jossa harjoitetaan rakennustoimintaa jne.

Siinä sopimusvaltiossa, jossa on paikka, jossa rakennus- kokoonpano- tai asennustoimintaa tai siihen liittyvää valvontatoimintaa harjoitetaan, voidaan tähän kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi lukea ainoastaan se osa yrityksen tulosta, joka johtuu kiinteän toimipaikan paikan, projektin tai toiminnan osalta harjoittamasta tosiasiallisesta liiketoiminnasta. Erityisesti teollisen, kaupallisen tai tieteellisen laitteiston tai tilan taikka julkisen työn valvontaa, toimittamista tai asentamista taikka niiden rakentamista koskevien sopimusten osalta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettavaa tuloa ei pidä määrittää sopimuksen kokonaismäärän perusteella, vaan ainoastaan sopimuksen sen osan perusteella, jonka kiinteä toimipaikka sijaitsemispaikkanaan olevassa sopimusvaltiossa toteuttaa.

Tuloa, joka saadaan sellaisesta suunnittelusta, piirtämisestä (design), insinööritaidosta tai tutkimuksesta tai teknisestä palvelusta, jonka sopimusvaltiossa asuva suorittaa kiinteän toimipaikan sijaintipaikkana olevan sopimusvaltion ulkopuolella, ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi, vaikka nämä toiminnat tai palvelut liittyvät tämän kiinteän toimipaikan liiketoimintaan.

4. Sopimuksen 22 artikla

Lähdevero

Kummankin sopimusvaltion on yritettävä luoda menettelyt, jotka mahdollistavat sen, että verovelvolliset saavat tulon lähdeverosta vapaana, jos sopimuksessa määrätään, että vain

asuinvaltiolla on verottamisoikeus. Jos sillä valtiolla, jossa tulo syntyy, on sopimuksen mukaan verottamisoikeus, kummankin valtion on yritettävä luoda menettelyt, jotka mahdollistavat sen, että verovelvollinen saa tulonsa vähennettynä sopimuksenmukaisella verokannalla. Jos verovelvollinen sitä vaatii, sopimusvaltion sisäisen verokannan mukaisesti kannettu lähdevero on palautettava oikea-aikaisesti, jos veroa on kannettu sopimuksenmukaisen verokannan ylittävällä verokannalla.

Tehty Helsingissä 13 päivänä huhtikuuta 2000

Suomen valtuuskunnan puolesta:

Hillel Skurnik

Venäjän valtuuskunnan puolesta:

Sergei Kalinin